

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ
Những bài giảng trên núi của Đức Chúa Jêsus.
Bài 34 - Người tin Chúa phải lấy điều thiện để thắng điều ác.

Ma-thi-ơ 5:38-42: Các người có nghe lời phán rằng: Mắt đền mắt, răng đền răng. Song ta bảo các người, đừng chống cự kẻ dữ. Trái lại, nếu ai vả má bên hữu người, hãy đưa má bên kia cho họ luôn; nếu ai muốn kiện người đặng lột cái áo vắn, hãy để họ lấy luôn cái áo dài nữa; nếu ai muốn bắt người đi một dặm đường, hãy đi hai dặm với họ. Ai xin của người hãy cho, ai muốn mượn của người, thì đừng trở.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: Ye have heard^{G191} that it hath been said^{G2046}, an eye^{G3788} for an eye^{G3788}, and a tooth^{G3599} for a tooth^{G3599}.³⁹ But I say^{G3004} unto you, that ye resist^{G436} not evil^{G4190}: but whosoever^{G3748} shall smite^{G4474} thee on^{G1909} thy right^{G1188} cheek^{G4600}, turn^{G4762} to him the other^{G243} also^{G2532}.⁴⁰ And if any man will^{G2309} sue^{G2919} thee at^{G2919} the law, and take^{G2983} away thy coat^{G5509}, let him have thy cloak^{G2440} also^{G2532}.⁴¹ And whosoever^{G3748} shall compel^{G29} thee to go a mile^{G3400}, go^{G5217} with him twain^{G1417}.⁴² Give^{G1325} to him that asketh^{G154} thee, and from him that would^{G2309} borrow^{G1155} of thee turn^{G654} not thou away^{G654}.

Khi Chúa Jêsus phán mạng lệnh này, ấy là Ngài nhắc lại Lời của Đức Chúa Trời phán với Môi-se và cũng là mạng lệnh dành cho chức vụ quan xét trong dân Y-sơ-ra-ên chứ không phải là dành cho dân Y-sơ-ra-ên, nghĩa là các điều luật này chỉ dành riêng cho các quan xét áp dụng trong sự cai trị mặc dù các điều luật này cũng được công bố cho mọi người trong Y-sơ-ra-ên biết.

Xuất Ê-díp-tô ký 21:18-36: Khi hai người đánh lộn nhau, người này đánh người kia bằng đá hay là đấm cú, không đến nỗi phải chết, nhưng phải nằm liệt giường, nếu đứng dậy chống gậy đi ra ngoài được, người đánh đó sẽ được tha tội. Nhưng chỉ phải đền tiền thiệt hại trong mấy ngày nghỉ và nuôi cho đến khi lành mạnh. Khi người chủ lấy gậy đánh đầy tớ trai hay gái mình và chết liền theo tay, thì chắc phải bị phạt. Song nếu đầy tớ trai hay gái còn sống một hai ngày, người chủ khỏi tội, vì nó vốn là tài sản của chủ. Nếu người ta đánh nhau, đụng nhằm một người đàn bà có thai, làm cho phải sảo, nhưng chẳng bị sự hại chi khác, thì kẻ đánh nhằm đó phải bồi thường theo lời chồng người sẽ định, và trả tiền trước mặt quan án. Còn nếu có sự hại chi, thì người sẽ lấy mạng thường mạng, lấy mắt thường mất, lấy răng thường răng, lấy tay thường tay, lấy chân thường chân, lấy phồng thường phồng, lấy bầm thường bầm, lấy thương thường thương. Nếu ai đánh nhằm con mắt đầy tớ trai hay gái mình, làm cho mất đi, thì hãy tha nó ra tự do, vì cơ mất con mắt. Nếu ai làm rụng một răng của đầy tớ trai hay gái mình, thì hãy tha nó ra tự do, vì cơ mất một răng. Ví có một con bò báng nhằm một người đàn ông hay đàn bà phải chết đi, con bò sẽ bị ném đá chết, người ta không nên ăn thịt nó; còn người chủ bò sẽ được vô tội. Nhưng ngộ tử trước con bò có tật hay báng và chủ đã bị mắng vốn mà không cầm giữ, nếu bò này còn giết một người đàn ông hay đàn bà, thì nó sẽ bị ném đá, và chủ sẽ bị xử tử nữa. Nhược bằng người ta định giá cho chủ bò chuộc mạng, chủ phải chuộc mạng mình y như giá đã định. Nếu bò báng nhằm một đứa con trai hay là con gái, người ta cũng sẽ chiếu theo luật này. Con bò báng nhằm một đứa đầy tớ trai hay gái, chủ bò phải trả ba chục siếc lơ bạc cho chủ nó; rồi bò sẽ bị ném đá chết. Nếu ai mở miệng hăm hay là đào hầm mà chẳng đầy lại, và nếu có bò hay là lừa té xuống đó, chủ hầm sẽ bồi thường giá tiền cho chủ của súc vật, nhưng súc vật bị giết đó sẽ về phần mình. Bằng bò của ai báng nhằm bò của kẻ lân cận mình phải chết đi, hai người hãy bán bò sống đó, chia tiền và chia luôn con bò chết nữa. Nếu người chủ đã tỏ tường trước rằng bò mình có tật hay báng, mà không lo cầm giữ, chủ phải lấy bò thường bò, nhưng bò chết sẽ về phần người.

Lê-vi ký 24:17-22: Kẻ nào đánh chết một người nào, mặc dầu kẻ đó là ai, sẽ bị xử tử. Kẻ nào đánh chết một súc vật, phải thưởng lại, nghĩa là mạng đền mạng. Khi một người nào làm thương tích cho kẻ lân cận mình, thì người ta phải làm thương tích cho người đó lại như chính người đã làm: gãy đền gãy, mất đền mất, răng đền răng. Người ta sẽ làm cho người ấy đồng một thương vết như chính người đã làm cho người khác. Kẻ nào làm chết một súc vật, thì sẽ thưởng lại; còn kẻ nào giết chết một người, thì phải bị xử tử. Bất luận kẻ khách ngoại bang hay là người trong xứ, các người cũng phải dùng một luật lệ: vì ta là Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của các người.

Phục truyền luật lệ ký 19:16-21: **Khi một người chứng dối dấy lên cùng kẻ nào đặt phao tội cho, thì hai đảng có tranh tụng nhau phải ứng hầu trước mặt Đức Giê-hô-va, trước mặt những thầy tế lễ và quan án làm chức đang thì đó. Các quan án phải tra xét kỹ càng, nếu thấy người chứng nầy là chứng dối, đã thừa gian cho anh em mình, thì các người phải làm cho hắn như hắn đã toan làm cho anh em mình; vậy, người sẽ cất sự ác khỏi giữa mình. Còn những người khác hay điều đó, sẽ sợ, không làm sự hung ác như thế ở giữa người nữa. Mắt người chớ thương xót: mạng đền mạng, mắt đền mắt, răng đền răng, tay đền tay, chân đền chân.**

Đức Chúa Trời đã ban phát các điều luật nầy với mục đích giúp cho công việc cai trị của những người giữ chức vụ quan xét trong dân Y-sơ-ra-ên, để báo trả thích hợp với tội phạm chứ không phải là sự chỉ dẫn sự báo thù cho mọi người trong dân Y-sơ-ra-ên. Mục đích của các mạng lệnh nầy được công bố ra hầu cho mọi người trong dân Y-sơ-ra-ên biết sự trừng phạt của luật pháp trên những người gây ra tội lỗi, là sự làm tổn hại tới người khác, để hạn chế sự báo thù của dân sự với nhau, đặc biệt là để giúp cho công việc xét xử tại toà án được công bình, không quá nghiêm khắc hoặc không quá khoan dung, vì nếu hết thấy mọi người đều biết những quy định của luật pháp thì người ta sẽ theo dõi vụ xét xử của toà căn cứ theo các điều luật đã được công khai cho mọi người biết.

Thế nhưng người ta đã lợi dụng các cụm từ trong các điều luật nầy để biện minh cho mình khi họ chống lại người khác trong sự báo thù, nghĩa là họ tự tìm sự công bằng cho mình khi báo thù và người ta nói rằng: ***tôi đã chỉ làm điều đó như người ấy đã làm cho tôi!***

Theo thói thường thì khi người ta bị người khác làm tổn hại mình, thì phản ứng đầu tiên là người ta sẽ đáp trả lại cách tương tự để tìm sự công bằng, nhưng Chúa Jêsus thì phán dạy chúng ta rằng, chúng ta nên làm điều thiện cho kẻ đã làm điều ác với mình.

Mục đích của luật pháp là hạn chế tối đa sự phạm tội, bởi vì luật pháp chỉ cho người ta biết tội lỗi và hậu quả của tội lỗi sẽ khiến cho người phạm tội bị trừng phạt. Trong cuộc sống, loài người sẽ không thể tránh khỏi những sự va chạm, vì mỗi người đều có ý muốn riêng và mỗi người đều có quyền riêng tư nhưng không phải mọi người đều có sự nhận thức đúng về luật pháp cùng với sự nhận biết trách nhiệm của mình đối với xã hội. Một điều quan trọng nữa mà người ta thường không nhận biết được đó là công việc của ma quỷ ẩn đằng sau những hành động của những người vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời muốn loài người nhận biết giá trị và mục đích của luật pháp là để người ta sợ bị trừng phạt và nếu mọi người đều tôn trọng luật pháp thì sẽ không có sự vi phạm luật pháp và như vậy, luật pháp sẽ trở thành công cụ bảo vệ quyền tự do của con người, nhưng luật pháp cũng khiến cho người ta giận dữ nữa (Rô-ma 4:15) vì khi quyền lợi của người ta bị xâm phạm mà người ta lại không được quyền báo trả kẻ xâm phạm quyền lợi mình, mà phải chờ sự phán xét của luật pháp và chính thời gian chờ luật pháp phân xử đó khiến cho người bị xâm phạm tức giận (*do sự ích kỷ bị kích động bởi sự lừa dối của ma quỷ*).

Vì Đức Chúa Trời là Đấng hằng thương xót nên Ngài đã ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên và Đức Chúa Trời muốn hết thấy mọi người hãy nhìn thẳng vào chính mình, là kẻ đã chết bởi tội lỗi của tổ phụ mình, nhưng Đức Chúa Trời đã sẵn lòng tha thứ cho hết thấy, để mọi người sẽ nhờ sự làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời mà được sạch hết mọi tội lỗi cùng phá huỷ những đồn lũy của tội lỗi ẩn náu trong xác thịt của người ta. Chính sự vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời mà các đồn lũy của ma quỷ ẩn náu trong tư tưởng xác thịt của người ta bị phá huỷ và khi những sự xui khiến cho người ta vi phạm luật pháp đã không còn thì người ta mới thật sự được tự do để hầu việc Đức Chúa Trời công bình.

Trước khi Chúa Jêsus phán dạy các mạng lệnh nầy, Ngài đã phán rằng: **Các người đừng tưởng ta đến đặt pháp luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn nầy, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng.** (Ma-thi-ơ 5:17-19)

Tại sao Chúa Jêsus lại phán ra điều nầy, ấy là Ngài biết các Lời mà Ngài sẽ giảng ra ngay sau đó đều liên quan đến các mạng lệnh mà Đức Chúa Trời đã truyền cho Môi-se để dạy cho dân Y-sơ-ra-ên, nhưng dân Y-sơ-ra-ên đã thay vì vâng phục hoàn toàn các mạng lệnh của Đức Chúa Trời thì họ lại áp dụng các

điều luật trong luật pháp của Đức Chúa Trời theo cách của họ, khiến luật pháp của Đức Chúa Trời ra sự yếu đuối, không thể biến đổi họ thành một dân thánh cho Đức Chúa Trời.

Trong bài học mà chúng ta đang đối diện hôm nay, người ta có thể cho rằng Chúa Jêsus đang giảng khác với các điều luật trong luật pháp mà dân Y-sơ-ra-ên đã nhận lãnh từ Môi-se.

Ma-thi-ơ 5:38-42: **Các người có nghe lời phán rằng: Mắt đền mắt, răng đền răng. Song ta bảo các người, đừng chống cự kẻ dữ. Trái lại, nếu ai vả má bên hữu người, hãy đưa má bên kia cho họ luôn; nếu ai muốn kiện người đặng lột cái áo vắn, hãy để họ lấy luôn cái áo dài nữa; nếu ai muốn bắt người đi một dặm đường, hãy đi hai dặm với họ. Ai xin của người hãy cho, ai muốn mượn của người, thì đừng trở.**

Nếu trước khi các Lời này được phán ra mà Chúa Jêsus đã không phán rằng: **Các người đừng tưởng ta đến đặng phá luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn...** Thì chúng ta sẽ ngỡ ngàng, vì như vậy sẽ dường như không có luật pháp nữa, vì nếu bị người ta đánh, bị người ta cướp mà lại không được phép tự vệ, không được phép bảo vệ mình hoặc không được phép đưa những kẻ ác kia ra toà án để xét xử, thì những kẻ ác đó sẽ được tự do sống ngoài vòng pháp luật hay sao?

Vậy thì làm thế nào để chúng ta có thể áp dụng Lời Chúa Jêsus phán dạy đây trong cuộc sống của chúng ta ngày nay, khi mà cả thế gian đều phục dưới quyền của ma quỷ và nếu chúng ta chịu để cho những người ác hà hiếp, cướp giật mà chúng ta không được phản ứng lại thì chúng ta có tòng phạm với chúng không? Nếu chúng ta không tố cáo những hành vi gian ác đó cho cơ quan pháp luật, liệu chúng ta có phải là kẻ tiếp tay cho kẻ ác tiếp tục gây án nữa cho chúng ta và cho những người khác trong xã hội hay không?

Khi Chúa Jêsus sai các môn đồ của Ngài đi truyền giáo, Ngài đã phán dạy họ rằng: **Kìa, ta sai các người đi khác nào như chiên vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bồ câu. Hãy coi chừng người ta; vì họ sẽ nộp các người trước tòa án, đánh đòn các người trong nhà hội; lại vì cơ ta mà các người sẽ bị giải đến trước mặt các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng trước mặt họ và các dân ngoại. Song khi họ sẽ đem nộp các người, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các người chính trong giờ đó. Ấy chẳng phải tự các người nói đâu, song là Thánh-Linh của Cha các người sẽ từ trong lòng các người nói ra. Anh sẽ nộp em cho bị giết, cha sẽ nộp con cho bị giết, con cái sẽ dấy lên nghịch cùng cha mẹ mà làm cho người phải chết đi. Các người lại sẽ bị thiên hạ ghen ghét vì Danh Ta; song ai bền lòng cho đến cuối cùng, thì sẽ được rồi. Khi nào người ta bắt bớ các người trong thành này, thì hãy trốn qua thành kia; vì ta nói thật, các người đi chưa khắp các thành dân Y-sơ-ra-ên thì Con người đã đến rồi. Môn đồ không hơn thầy, tôi tớ không hơn chủ. Môn đồ được như thầy, tôi tớ được như chủ, thì cũng đủ rồi. Nếu người ta đã gọi chủ nhà là Bê-ên-xê-bun, phương chi là người nhà! (Ma-thi-ơ 10:16-25)**

Để hiểu rõ giá trị của mạng lệnh mà Chúa Jêsus đã phán dạy trong bài mà chúng ta đang học hôm nay, chúng ta cần phải hiểu rằng: Lời Chúa Jêsus phán ra ấy là điều Đức Chúa Cha muốn những người nghe Lời của Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ rao giảng ra sẽ được nên như vậy, nghĩa là Đức Chúa Cha muốn hết thấy những người nghe Lời của Đức Chúa Trời qua Con một Ngài hãy từ bỏ mọi sự mà người ta vẫn dùng để bảo vệ mình, để bênh vực mình, tức là những sự mà người ta đã nhờ cậy vào xác thịt hay chết của mình, còn tấm lòng thì lìa bỏ Đức Chúa Trời và không nhờ cậy Ngài.

Vì thế gian không nhận biết Đức Chúa Trời nên người ta luôn lấy trí khôn, sức lực của xác thịt mình để bảo vệ mình, để bênh vực mình theo cách riêng của mỗi người cho là phải và những sự đó đã mở cửa cho ma quỷ đồn lũy trong lòng của người ta, xui khiến cho người ta phạm tội từ đời này sang đời khác, tiếp nối nhau không bao giờ thoát ra được.

Chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ được bắt đầu với đề tài: **Các người hãy ăn năn, vì nước thiên đàng đã đến gần.** (Ma-thi-ơ 4:17).

Nước thiên đàng cũng là Nước Đức Chúa Trời và chữ nước đây là chữ βασιλεία- Basileia, số 932 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **Nền tảng của quyền phép, Sự cai trị của vương quốc Đức Chúa Trời, các nguyên tắc, quy định, điều luật, uy quyền, thế lực, quyền lực, sự thống trị của Nước Đức Chúa Trời;**

Chữ **đến gần** được chép trong câu 17 trên, đó là chữ ἐγγίζω- eggizô, số 1448 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **Gần trong tâm tay với, Sự đến gần, lại gần, Đường đi đến, lối vào trong;**

Đức Chúa Trời dùng Lời của Ngài để tạo nên muôn vật, để cai trị muôn vật, để nâng đỡ muôn vật và Lời của Đức Chúa Trời chính là Nước thiên đàng, là Nước Đức Chúa Trời, là quyền phép của Đức Chúa Trời và sự cai trị vương quốc của Đức Chúa Trời.

Khi Chúa Jêsus phán Nước Đức Chúa Trời đã đến gần các ngươi ấy là Ngài phán về chính Ngài, Con một của Đức Chúa Trời và là Lời của Đức Chúa Trời, đã được Đức Chúa Trời quyết định ban cho những người nào nghe Lời của Đức Chúa Trời mà tin cậy, yêu mến, vâng giữ và làm theo Lời của Ngài.

Giăng 1:12-13: Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy.

Giăng 3:16-17: Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu.

Các mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus đã phán dạy kể từ khi Ngài bắt đầu thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời đều là dành cho những người nào nghe Lời Ngài giảng ra mà tin, vì khi các Lời mà Chúa Jêsus đã rao giảng ra đó thì Đức Thánh-Linh sẽ nhìn vào tấm lòng của những người đang nghe và Ngài sẽ chọn những người có đức tin vào các Lời đó và chính Đức Thánh-Linh sẽ khiến những người được chọn đó nghe và hiểu được ý của Lời Chúa giảng.

Giăng 18:37b: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật như lời, ta là vua. Này, vì sao ta đã sanh và vì sao ta đã giảng thế: ấy là để làm chứng cho lẽ thật. Hễ ai thuộc về lẽ thật thì nghe lấy tiếng ta.

Khi Đức Chúa Trời sai Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này, ấy là Nước của Đức Chúa Trời đã đến thế gian và Nước của Đức Chúa Trời sẽ cai trị đời đời như Lời Chúa đã chép;

Thi-Thiên 103:19-22: Đức Giê-hô-va đã lập ngôi Ngài trên các tầng trời, Nước Ngài cai trị trên muôn vật. Hỡi các thiên sứ của Đức Giê-hô-va, là các đấng có sức lực làm theo mạng lệnh Ngài, hay vâng theo tiếng Ngài, khá ngợi khen Đức Giê-hô-va! Hỡi cả cơ binh của Đức Giê-hô-va, là tôi tớ Ngài làm theo ý chỉ Ngài, hãy ca tụng Đức Giê-hô-va! Hỡi các công việc của Đức Giê-hô-va, trong mọi nơi nước Ngài, khá ngợi khen Đức Giê-hô-va! Hỡi linh hồn ta, hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va!

Thi-Thiên 145:13: Nước Chúa là nước có đời đời, quyền cai trị của Chúa còn đến muôn đời.

Ê-sai 9:5-6: Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nấy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng lạ lùng, là Đấng mưu luận, là Đức Chúa Trời quyền năng, là Cha đời đời, là Chúa bình an. Quyền cai trị và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi không thôi, ở trên ngôi Đa-vít và trên nước Ngài, đặng làm cho nước bền vững, và lập lên trong sự chánh trực công bình, từ nay cho đến đời đời. Thật, lòng sốt sắng của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ làm nên sự ấy!

Khi Đức Chúa Jêsus Christ bước chân trên đất này, thì ấy là Nước Đức Chúa Trời đã đến trên đất này và không có một quyền lực nào có thể chống nghịch lại được quyền phép của Nước Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa chép gì về quyền phép của Nước Đức Chúa Trời đã đến trên đất này qua chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ.

Mác 11:11-24: Đức Chúa Jêsus vào thành Giê-ru-sa-lem, đến nơi đền thờ; đoạn, liếc mắt xem mọi sự chung quanh, thì trời đã tối, Ngài bèn ra, đặng đi tới làng Bê-tha-ni với mười hai sứ đồ. Sáng ngày, khi đã lìa làng Bê-tha-ni rồi, thì Ngài đói. Vừa thấy đàn gà xa một cây vả có lá, Ngài đến đó xem hoặc có chi chẳng; song, tới gần rồi, chỉ thấy có lá mà thôi, vì bấy giờ không phải mùa vả. Ngài bèn cất tiếng phán cùng cây vả rằng: Chẳng hề có ai ăn trái của mày nữa! Các môn đồ đều nghe lời ấy. Đoạn, đến thành Giê-ru-sa-lem; Đức Chúa Jêsus vào đền thờ, đuổi những kẻ buôn bán ở đó, lại lật đổ bàn những người đổi bạc, và ghé những kẻ bán bồ câu. Ngài cấm không cho ai được đem đồ gì đi ngang qua đền thờ. Rồi Ngài dạy dỗ chúng mà rằng: há chẳng có lời chép: Nhà ta sẽ gọi là nhà cầu nguyện của muôn dân hay sao? Nhưng các ngươi đã làm thành cái hang trộm cướp. Các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo nghe mấy lời, bèn kiếm cách diệt Ngài; vì họ sợ Ngài, tại cả đoàn dân cảm động sự dạy dỗ của Ngài lắm. Đến chiều, Ngài và môn đồ ra khỏi thành. Sáng hôm sau, khi đi ngang qua, thấy cây vả đã khô cho tới rễ; bấy giờ Phi-e-rô nhớ lại chuyện đã qua, thưa cùng Ngài rằng:

Thầy, coi kìa! Cây vả thầy đã rửa nay khô đi rồi. Đức Chúa Jêsu cất tiếng phán rằng: Hãy có đức tin đến Đức Chúa Trời. Quả thật, ta nói cùng các người, ai sẽ biểu hòn núi này rằng: Phải cất mình lên, và quăng xuống biển, nếu người chẳng nghỉ ngơi trong lòng, nhưng tin chắc lời mình nói sẽ ứng nghiệm, thì điều đó sẽ thành cho. Bởi vậy ta nói cùng các người: Mọi điều các người xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin đã được, tất điều đó sẽ ban cho các người.

Lời của Chúa Jêsu phán ra là quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, là quyền phép mà Đức Chúa Trời đã dùng để tạo nên muôn vật, ban sự sống cho muôn vật và cai trị muôn vật. Khi một tạo vật của Đức Chúa Trời không làm trọn phần công việc mà Đức Chúa Trời đã phó cho thì tạo vật đó phải bị phế bỏ.

Chúa Jêsu phán: Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong ta, và những lời ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. (Giăng 15:1-7)

Lu-ca 11:14-20: Đức Chúa Jêsu đuổi một quỷ câm; khi quỷ ra khỏi, người câm liền nói được. Dân chúng đều lấy làm lạ; song có mấy kẻ nói rằng: Người này nhờ Bê-ên-xê-bun là chúa quỷ mà trừ quỷ. Kẻ khác muốn thử Ngài, thì xin Ngài một dấu lạ từ trời xuống. Đức Chúa Jêsu biết ý tưởng họ, bèn phán rằng: Nước nào tự chia rẽ nhau thì tan hoang, nhà nào tự chia rẽ nhau thì đổ xuống. Vậy, nếu quỷ Sa-tan tự chia rẽ nhau, thì nước nó còn sao được, vì các người nói ta nhờ Bê-ên-xê-bun mà trừ quỷ? Nếu ta nhờ Bê-ên-xê-bun mà trừ quỷ, thì con các người nhờ ai mà trừ quỷ? Bởi vậy, chính con các người sẽ làm quan án các người. Nhưng nếu ta cậy ngón tay Đức Chúa Trời mà trừ quỷ, thì nước Đức Chúa Trời đã đến nơi các người rồi.

Mác 4:36-41: Khi cho dân chúng tan về rồi, Đức Chúa Jêsu cứ ở trong thuyền, và môn đồ đưa Ngài đi; cũng có các thuyền khác cùng đi nữa. Vả, có cơn bão lớn nổi lên, sóng tạt vào thuyền, đến nỗi gần đầy nước; nhưng Ngài đang ở đằng sau lái, dựa gối mà ngủ. Môn đồ thức dậy mà thưa rằng: Thầy ôi, thầy không lo chúng ta chết sao? Ngài bèn thức dậy, quở gió và phán cùng biển rằng: Hãy êm đi, lặng đi! Gió liền dứt và đều yên lặng như tờ. Đoạn, Ngài phán cùng môn đồ rằng: Sao các người sợ? Chưa có đức tin sao? Môn đồ kinh hãi lắm, nói với nhau rằng: Vậy thì người này là ai, mà gió và biển cũng đều vâng lệnh người?

Mác 5:1-13: Đức Chúa Jêsu cùng môn đồ qua đến bờ biển bên kia, trong miền Giê-ra-sê. Ngài mới ở trên thuyền bước xuống, tức thì có một người bị tà ma ám từ nơi mồ mả đi ra đến trước mặt Ngài. Người thường ở nơi mồ mả, dầu dùng xiềng sắt cũng chẳng ai cột trói được nữa; vì nhiều lần người bị cùm chân hoặc bị xiềng, rồi bẻ xiềng tháo cùm, không ai có sức trị được. Người cứ ở nơi mồ mả và trên núi, ngày đêm kêu la và lấy đá đánh bầm mình. Người thấy Đức Chúa Jêsu ở đằng xa, chạy lại sắp mình xuống trước mặt Ngài, mà kêu lớn rằng: Hỡi Đức Chúa Jêsu, Con Đức Chúa Trời rất cao, tôi với Ngài có sự gì chẳng? Tôi nhân danh Đức Chúa Trời mà khẩn cầu Ngài, xin đừng làm khổ tôi. Vì Đức Chúa Jêsu vừa phán cùng nó rằng: Hỡi tà ma, phải ra khỏi người này. Ngài lại hỏi rằng: Tên gì? Thưa rằng: Tên tôi là Quân đội; vì chúng tôi đông. Nó lại van xin Ngài đừng đuổi chúng nó ra khỏi miền đó. Vả, chỗ đó, tại trên núi, có một bầy heo đông đang ăn. Các quỷ cầu xin Ngài rằng: Xin khiến chúng tôi đến với bầy heo ấy, để chúng tôi nhập vào chúng nó. Đức Chúa Jêsu cho phép. Các tà ma ra khỏi người đó, bèn nhập vào bầy heo, bầy heo từ trên vực cao vọt dầm đầu xuống biển. Có độ hai ngàn con heo chết chìm cả dưới biển.

Giăng 11:25-44: Đức Chúa Jêsu phán rằng: Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Còn ai sống và tin ta thì không hề chết. Người tin điều đó chẳng? Người thưa rằng: Lạy Chúa, phải, tôi tin Chúa là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, là Đấng phải đến thế gian. Người nói xong, liền về, lên kêu em là Ma-ri, mà rằng: Thầy ở đằng kia, đang gọi em lại. Ma-ri vừa

nghe mấy lời, vội vàng đứng dậy đến cùng Ngài. Vả, Đức Chúa Jêsus chưa vào trong làng, nhưng còn đứng nơi Ma-thê đến đón Ngài. Khi những người Giu-đa đang ở trong nhà với Ma-ri và yên ủi người, thấy người đứng dậy đi ra vội vã như vậy, thì theo sau, vì nghĩ rằng người đến mộ đang khóc. Nhưng Ma-ri, lúc đã tới nơi Đức Chúa Jêsus đứng, vừa thấy Ngài, thì sắp mình xuống chân Ngài mà nói rằng: Lạy Chúa, nếu có Chúa đây, thì anh tôi không chết! Đức Chúa Jêsus thấy người khóc, và những người Giu-đa đi với người cũng khóc, bèn đau lòng cảm động mà phán rằng: Các người đã chôn người ở đâu? Chúng thưa rằng: Lạy Chúa, xin hãy lại coi. Đức Chúa Jêsus khóc. Người Giu-đa bèn nói rằng: Kìa, người yêu La-xa-rô là dường nào! Có một vài người trong chúng nói: Người đã mở mắt kẻ mù được, há chẳng có thể cũng làm cho người này không chết sao? Bấy giờ, Đức Chúa Jêsus lại đau lòng nữa, bèn đến phần mộ: mộ bằng một cái hang, trước cửa hang có một hòn đá chặn lại. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy lăn hòn đá đi. Ma-thê, là em gái kẻ chết, thưa rằng: Lạy Chúa, đã có mùi, vì người nằm đó bốn ngày rồi. Đức Chúa Jêsus lại phán: Ta há chẳng từng nói với người rằng nếu người tin thì sẽ thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời sao? Vậy, họ lăn hòn đá đi. Đức Chúa Jêsus bèn nhướng mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, tôi tạ ơn Cha, vì đã nhậm lời tôi. Tôi biết rõ rằng Cha nhậm lời tôi luôn, nhưng tôi nói vậy là vì cố đoàn dân này đứng chung quanh tôi, hầu cho họ tin rằng ấy chính Cha là Đấng đã sai tôi đến. Khi Ngài nói xong, bèn kêu lên một tiếng lớn rằng: Hỡi La-xa-rô, hãy ra! Người chết đi ra, chân tay buộc bằng vải liệm và mặt thì phủ khăn. Đức Chúa Jêsus phán cùng chúng rằng: Hãy mở cho người, và để người đi.

Tất cả những phép lạ đã được chép trên đây là bằng chứng về Nước Đức Chúa Trời đã đến trên đất này và Nước Đức Chúa Trời cũng là Nước của Đức Chúa Jêsus Christ vậy, vì Đức Chúa Cha đã ban Nước đó cho Con một Ngài, như Lời Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài: **Còn như các người, đã bền lòng theo ta trong mọi sự thử thách ta, nên ta ban nước cho các người, cũng như Cha ta đã ban cho ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.** (Lu-ca 22:28-30)

Tất cả mọi sự đã được chép xuống trong Kinh-thánh về Nước Đức Chúa Trời đều được ứng nghiệm trên chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ: **Lòng tôi đầy tràn những lời tốt; Tôi nói điều tôi vịnh cho vua; Lưỡi tôi như ngòi viết của văn sĩ có tài.** Ngài xinh đẹp hơn hết thảy con trai loài người; **An điển tràn ra nơi môi Ngài; Vì vậy, Đức Chúa Trời đã ban phước cho Ngài đến đời đời.** Hỡi Đấng mạnh dạn, hãy đai gươm nơi hông, là sự vinh hiển và sự oai nghi của Ngài. Vì cố sự chân thật, sự hiền từ, và sự công bình, hãy lấy sự oai nghi Ngài cỡi xe lướt tới cách thắng trận; Tay hữu Ngài sẽ dạy cho Ngài những việc đáng kính. Các mũi tên Ngài bén nhọn, bắn thấu tim kẻ thù nghịch vua; Các dân đều ngã dưới Ngài. Hỡi Đức Chúa Trời, ngai Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia; **Bình quyền nước Chúa là một bình quyền ngay thẳng.** Chúa ưa sự công bình, và ghét điều gian ác; Cho nên Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của Chúa, đã xúc dầu cho Chúa bằng dầu vui vẻ trỗi hơn đồng loại Chúa. Các áo xống Ngài bay mùi thơm một được, trầm hương, và nhục quế; Từ trong đền ngà có tiếng nhạc khí bằng dây làm vui vẻ Ngài. Trong bọn người nữ tôn quý của Ngài có các công chúa; **Hoàng hậu đứng bên hữu Ngài, trang sức vàng ô-phia.** Hỡi con gái, hãy nghe, hãy suy nghĩ, hãy lắng tai; **Khá quên dân sự và nhà cửa cha của con; Thì vua sẽ mộ nhan sắc con; Vì Ngài là chúa con; hãy tôn kính Ngài.** Con gái Ty-rô sẽ đem lễ vật đến, và những người giàu sang hơn hết trong dân sẽ đến cầu ơn con. Công chúa trong đền được rất vinh hiển; **Áo xống nàng đều thêu dệt bằng vàng.** Nàng sẽ mặc áo gấm ra mắt vua; Các nữ đồng trinh là bạn đi theo nàng sẽ được đưa đến Ngài. Họ sẽ được dẫn đến có sự vui vẻ và khoái lạc, mà vào đền vua. Các con trai Ngài sẽ thay cho tổ phụ Ngài; Ngài sẽ lập họ làm quan trưởng trong khắp thế gian. Tôi sẽ làm cho danh Ngài được nhắc lại trong các đời; Vì cố ấy các dân tộc sẽ cảm tạ Ngài đời đời không thôi. (Thi-Thiên 45:1-17)

Khi Nước Đức Chúa Trời đã đến trên đất và những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ cũng được vào trong Nước của Ngài thì không có một quyền lực nào có thể thắng được Nước Đức Chúa Trời.

Giăng 3:3-8: **Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời.** Ni-cô-đem thưa rằng: **Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao?** Đức Chúa Jêsus

đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Lu-ca 12:28-40: Hỡi kẻ ít đức tin, nếu loài cỏ ngoài đồng là loài nay sống mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho mặc thể ấy, huống chi là các người! Vậy các người đừng kiếm đồ ăn đồ uống, cũng đừng có lòng lo lắng. Vì mọi sự đó, các dân ngoại ở thế gian vẫn thường tìm, và Cha các người biết các người cần dùng mọi sự đó rồi. Nhưng thà các người hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời, rồi mọi sự đó sẽ được cho thêm. Hỡi bây nhỏ, đừng sợ chi; vì Cha các người đã bằng lòng cho các người nước thiên đàng. Hãy bán gia tài mình mà bố thí. Hãy sắm cho mình túi không hư, và của báu không hề hao kém ở trên trời, là nơi kẻ trộm không đến gần, sâu mọt không làm hư nát. Vì của báu các người ở đâu, thì lòng cũng ở đó. Lưng các người phải thắt lại, đèn các người phải thắp lên. Hãy làm như người chờ đợi chủ mình ở tiệc cưới về, để lúc chủ đến gõ cửa thì liền mở. Phước cho những đầy tớ ấy, khi chủ về thấy họ thức canh! Quả thật, ta nói cùng các người, chủ sẽ thắt lưng mình, cho đầy tớ ngồi bàn mình, và đến hầu việc họ. Hoặc canh hai, canh ba, chủ trở về, nếu thấy đầy tớ như vậy thì phước cho họ! Hãy biết rõ, nếu chủ nhà hay kẻ trộm đến giờ nào, thì sẽ tỉnh thức, chẳng để cho nó đào ngạch nhà đâu. Các người cũng vậy, hãy chực cho sẵn sàng, vì Con người sẽ đến trong giờ các người không ngờ.

Khi Đức Chúa Jêsus phán rằng: Các người có nghe lời phán rằng: Mất đèn mất, răng đèn răng. Song ta bảo các người, đừng chống cự kẻ dữ. Trái lại, nếu ai vả má bên hữu người, hãy đưa má bên kia cho họ luôn; nếu ai muốn kiện người đặng lột cái áo vắn, hãy để họ lấy luôn cái áo dài nữa; nếu ai muốn bắt người đi một dặm đường, hãy đi hai dặm với họ. Ai xin của người hãy cho, ai muốn mượn của người, thì đừng trở. (Ma-thi-ô 5:38-42) ấy là Ngài phán về thì giờ sẽ đến và đã đến rồi, khi Nước Đức Chúa Trời khởi cai trị trên đất này và những người tin Chúa sẽ phó thác mọi sự cho Đức Chúa Trời chứ không còn nhờ cậy xác thịt của loài người để bảo vệ mình hoặc bênh vực mình nữa và những người đó sẽ được vào trong Nước của Con một Đức Chúa Trời.

Cô-lô-se 1:12-20: **Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có thể dự phần cơ nghiệp của các thánh trong sự sáng láng:** Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu chuộc, là sự tha tội. Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thảy mọi vật dựng nên. Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài. Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu sanh trước nhất từ trong những kẻ chết, hầu cho trong mọi vật, Ngài đứng đầu hàng. Vì chưng Đức Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy dẫy của mình chứa trong Ngài, và bởi huyết Ngài trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời.

Khi những người được hoà thuận lại với Đức Chúa Trời thì quyền lực nào sẽ có thể trấn áp, cướp giật, hà hiếp họ, vì Đức Chúa Trời cai trị mọi sự và Ngài ở trong mọi sự.

Lời Chúa Jêsus giảng ra đây không phải là cung cấp cho quyền lực của sự tối tăm có cơ hội cướp giật hay là tấn công những người thuộc về Ngài, nhưng Lời Chúa khi được công bố ra sẽ thử luyện, xem xét ý tưởng ở trong lòng những người nghe Ngài giảng, để thử cho biết ai là người có đức tin nơi Danh của Ngài.

Trong ý nghĩa thuộc linh, thế gian sẽ nổi sự ồn ào lên để bắt bớ, gây khó khăn, thậm chí cướp đi công lao, việc làm của những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng những sự đó chỉ là đầu của những sự thử thách mà thôi, vì Chúa Jêsus đã phán rằng: **Ngài đáp rằng: Các người hãy giữ, kéo bị cám dỗ; vì có nhiều người sẽ mạo danh ta mà đến, và nói rằng: ấy chính ta là Đấng Christ, thì giờ đã đến gần. Các người đừng theo họ. Lại khi các người nghe nói về giặc giả loạn lạc, thì đừng kinh khiếp, vì các**

điều đó phải đến trước; nhưng chưa phải cuối cùng liên đầu. Ngài cũng phán cùng họ rằng: Dân này sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nó nghịch cùng nước kia; sẽ có sự động đất lớn, có đói kém và dịch lệ trong nhiều nơi, có những điềm lạ kinh khiếp và dấu lớn ở trên trời. Song trước những điều đó thiên hạ sẽ vì cơ danh ta mà tra tay bắt bớ các người, nộp tại các nhà hội, bỏ vào ngục, kéo đến trước mặt các vua và các quan tổng đốc. Điều ấy xảy ra cho các người để làm chứng cố. Vậy các người hãy nhớ kỹ trong trí, đừng lo trước về sự bênh vực mình thế nào. Vì ta sẽ ban cho các người lời lẽ và sự khôn ngoan, mà kẻ nghịch không chống cự và bề bác được. Các người cũng sẽ bị cha, mẹ, anh, em, bà con, bạn hữu mình nộp mình; và họ sẽ làm cho nhiều người trong các người phải chết. Các người sẽ vì cơ danh ta bị mọi người ghen ghét. Nhưng một sợi tóc trên đầu các người cũng không mất đâu. Nhờ sự nhịn nhục của các người mà giữ được linh hồn mình. (Lu-ca 21:8-19)

Nếu Đức Chúa Trời không cho phép thì một sợi tóc ở trên đầu những người thuộc về Ngài cũng sẽ không bị mất, vậy nên nếu vì cơ Danh Chúa mà bị quyền lực của thế gian này tìm cách làm hại bất luận điều gì thuộc về người tin Chúa, thì người tin Chúa hãy nhớ Lời Chúa đã giảng, hãy để họ lấy đi những sự hư không mà họ không thể lấy được những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời mà người tin Chúa đã nhận được từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ.

Người ta đã làm như vậy đối với Đức Chúa Jêsus trong ngày người ta bắt Ngài và đóng đinh Ngài trên cây thập tự, là điều mà Đức Chúa Trời toàn năng đã biết trước và đã nói tiên tri về Ngài qua Ê-sai.

Ê-sai 53:1-12: Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai? Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được. Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thêm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì. Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh. Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết cả chúng ta đều chất trên người. Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên cằm ở trước mặt kẻ hốt lông, người chẳng từng mở miệng. Bởi sự ức hiếp, và xử đoán, nên người đã bị cất lấy; trong những kẻ đồng thời với người có ai suy xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì cơ tội lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt? Người ta đã đặt mồ người với những kẻ ác, nhưng khi chết, người được chôn với kẻ giàu; dầu người chẳng hề làm điều hung dữ và chẳng có sự dối trá trong miệng. Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau khi đã dâng mạng sống người làm tế chuộc tội, người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay người được thành vượng. Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tội tố công bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và người sẽ gánh lấy tội lỗi họ. Vậy nên ta sẽ chia phần cho người đồng với người lớn. Người sẽ chia của bắt với những kẻ mạnh, vì người đã đổ mạng sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội.

Các mạng lệnh mà Chúa Jêsus đã giảng ra thì chính Ngài đều làm trọn trên chính mình Ngài để làm gương cho cả bày mà Đức Chúa Cha đã giao phó cho Ngài.

Phi-líp 2:5-11: Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tội tố và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jêsus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thảy đều quỳ xuống, và mọi lưỡi thảy đều xưng Jêsus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.

Khi Chúa Jêsus phán rằng: Các người có nghe lời phán rằng: Mất đèn mất, rằng đèn rằng. Song ta bảo các người, đừng chống cự kẻ dữ. Trái lại, nếu ai vả má bên hữu người, hãy đưa má bên kia cho

họ luôn; nếu ai muốn kiện người đang lột cái áo vấn, hãy để họ lấy luôn cái áo dài nữa; nếu ai muốn bắt người đi một dặm đường, hãy đi hai dặm với họ. Ai xin của người hãy cho, ai muốn mượn của người, thì đừng trở...ấy là Ngài muốn những người thuộc về Ngài hãy nhận biết rằng Đức Chúa Trời toàn năng đã biết những sự đó và mắt của Ngài ngày đêm ở trên những người thuộc về Ngài và chính Đức Chúa Trời sẽ bảo vệ con cái của Ngài, vậy nên hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời và trông cậy Ngài. Nếu người tin Chúa luôn ở trong đường lối của Đức Chúa Trời và kính sợ Ngài, thì sẽ không có một tai họa nào sẽ xảy ra trên những người đó và đó là giao ước mà Đức Chúa Trời đã lập với tuyển dân của Ngài:

Thi-Thiên 91:1-16: Người nào ở nơi kín đáo của Đấng Chí cao, sẽ được hằng ở dưới bóng của Đấng Toàn năng. Tôi nói về Đức Giê-hô-va rằng: Ngài là nơi nương náu tôi, và là đồn lũy tôi; Cũng là Đức Chúa Trời tôi, tôi tin cậy nơi Ngài. Ngài sẽ giải cứu người khỏi bẫy chim, và khỏi dịch lệ độc-hại. Ngài sẽ lấy lông Ngài mà che chở người, và dưới cánh Ngài, người sẽ được nương náu mình; Sự chân thật Ngài là cái khiên và cái can của người. Người sẽ chẳng sợ hoặc sự kinh khiếp ban đêm, hoặc tên bay ban ngày, hoặc dịch lệ lấy ra trong tối tăm, hay là sự tàn diệt phá hoại đang lúc trưa. Sẽ có ngàn người sa ngã bên người, và muôn người sa ngã bên hữu người. Song tai họa sẽ chẳng đến gần người. Người chỉ lấy mắt mình nhìn xem, và sẽ thấy sự báo trả cho kẻ ác. Bởi người đã nhờ Đức Giê-hô-va làm nơi nương náu mình, và Đấng Chí cao làm nơi ở mình, nên sẽ chẳng có tai họa gì xảy đến người, cũng chẳng có ôn-dịch nào tới gần trại người. Vì Ngài sẽ ban lệnh cho thiên sứ Ngài, bảo gìn giữ người trong các đường lối người. Thiên sứ sẽ nâng người trên bàn tay mình, e chân người vấp nhằm hòn đá chướng. Người sẽ bước đi trên sư tử và rắn hổ mang; Còn sư tử tơ và con rắn, người sẽ giày đạp dưới chân. Bởi vì người triu mến ta, nên ta sẽ giải cứu người; Ta sẽ đặt người lên nơi cao, bởi vì người biết Danh Ta. Người sẽ kêu cầu ta, ta sẽ đáp lời người; Trong sự gian truân, ta sẽ ở cùng người, giải cứu người, và tôn vinh người. Ta sẽ cho người thỏa lòng sống lâu, và chỉ cho người thấy sự cứu rỗi của ta.

Khi người tin Chúa bị người ta kiện cáo nhằm mục đích làm sỷ nhục, làm mất danh dự (mà chiếc áo người ta mặc là bóng) thì người tin Chúa hãy nhớ Lời Chúa dạy, không tự mình bênh vực mình, nhưng hãy xưng Danh Chúa ra và để Đức Thánh-Linh cai trị, vì chính trong giờ đó, Đức Thánh-Linh sẽ nói qua môi miệng của những người thuộc về Ngài.

Nếu vì cố Danh Chúa mà người tin Chúa bị người ta (quyền lực thế gian) phạt vạ phải làm công việc này hoặc công việc kia (mà việc người ta bắt phải đi một dặm đường là bóng) thì hãy làm công việc đó cách sốt sắng, thậm chí làm cách vượt trội yêu cầu (hãy đi hai dặm với họ là bóng) mà những người bắt bớ đã bắt mình phải làm.

Khi người tin Chúa vì cố Danh Chúa mà bị người ta tấn công, chớ chống lại, nhưng hãy nhận biết mọi sự qua Đức Thánh-Linh và trông cậy Ngài, vì khi người ta vả má Chúa Jêsus, Ngài đã hỏi lại kẻ đã đánh Ngài:

Giăng 18:20-23: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta từng nói rõ ràng cùng thiên hạ; ta thường dạy dỗ trong nhà hội và đền thờ, là nơi hết thảy dân Giu-đa nhóm lại, chớ ta chẳng từng nói kín giấu điều gì. Cớ sao người gạn hỏi ta? Hãy hỏi những kẻ đã nghe ta nói điều chi với họ; những kẻ đó biết điều ta đã nói. Ngài đang phán như vậy, có một người trong những kẻ sai có mặt tại đó, cho Ngài một vả, mà rằng: Người dám đối đáp cùng thầy cả thượng phẩm dường ấy sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ví thử ta nói quấy, hãy chỉ chỗ quấy cho ta xem; nhược bằng ta nói phải, làm sao người đánh ta?

Trong khi hầu việc Chúa, nếu trong anh em mình có cần điều chi, hãy giúp đỡ và nếu anh em mình có nhu cầu và họ xin mình, hoặc vay mượn điều gì, thì hãy cứu giúp người, vì đó là mạng lệnh mà Đức Chúa Trời đã phán:

Lê-vi ký 25:35-38: Nếu anh em ở gần người trở nên nghèo khổ, tài sản người lần lần tiêu mòn, thì hãy cứu giúp người, mặc dầu là kẻ khách kiều ngụ, hầu cho người cứ ở cùng người. Chớ ăn lời, cũng đừng lấy lợi người; nhưng hãy kính sợ Đức Chúa Trời mình, thì anh em người sẽ ở cùng người. Chớ cho người vay bạc ăn lời và đừng cho mượn lương thực đang lấy lời. Ta là Giê-hô-va, Đức Chúa Trời các người, Đấng đã đem các người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, đặt ban cho các người xứ Ca-na-an, và làm Đức Chúa Trời của các người.

Người tin Chúa khi đã được vững vàng đức tin sẽ nhận được phần thưởng xứng đáng từ nơi Chúa thì hãy nên cứu giúp những người tin Chúa mà còn yếu đức tin (và vì có đó mà họ chưa được giàu có hoặc chưa được phước hạnh), thì người có đức tin phải giúp đỡ anh em mình, vì Đức Chúa Trời sẽ dùng chính những người đã trưởng thành trong đường lối của Ngài mà chăm sóc những người còn yếu kém vậy.

Châm ngôn 3:21-35: **Hỡi con, khá gìn giữ sự khôn ngoan thật và sự dễ đặt, chớ để nó lìa xa mắt con; Thì nó sẽ là sự sống của linh hồn con, và như đồ trang sức cho cổ con. Con sẽ bước đi vững vàng trong đường con, và chân con không vấp ngã. Khi con nằm, chẳng có điều sợ hãi; Phải, con sẽ nằm được ngủ ngon giấc. Chớ sợ sự kinh khiếp xảy đến thành linh, cũng đừng kinh hãi lúc sự tàn hại giáng trên kẻ ác; Vì Đức Giê-hô-va là nơi nương cậy của con, Ngài sẽ gìn giữ chân con khỏi mắc bẫy. Chớ từ chối làm lành cho kẻ nào xứng đáng, miễn là tay con có quyền làm điều ấy. Nhược bằng con có tại nơi con vật kẻ lân cận cầu xin, thì chớ nói với người rằng: Hãy đi và trở lại, ngày mai ta sẽ cho người. Chớ lập mưu hại kẻ lân cận con, vì người ăn ở bình yên bên con. Nếu không có làm điều hại cho con, chớ tranh giành vô cớ với ai. Chớ phân bì với kẻ hung dữ, cũng đừng chọn lối nào của hắn; Vì Đức Giê-hô-va ghét kẻ gian tà; Nhưng kết tình bạn cùng người ngay thẳng. Sự rửa sả của Đức Giê-hô-va giáng trên nhà kẻ ác. Song Ngài ban phước cho chỗ ở của người công bình. Quả thật Ngài nhạo báng kẻ hay nhạo báng; Nhưng Ngài ban ơn cho người khiêm nhường. Người khôn ngoan sẽ hưởng được sự vinh hiển; Còn sự thăng lên của kẻ ngu dại sẽ ra điều hổ thẹn.**

Lời Chúa Giêsu đã phán là mạng lệnh và cũng là sự rèn thử đức tin của người tin Chúa nữa. Vậy nên hãy có đức tin vào quyền phép của Đức Chúa Trời và tin vào Danh của Đức Chúa Giêsu Christ nữa, vì Chúa Giêsu đã phán rằng Ngài đi để sắm sẵn một chỗ cho những người xứng đáng được ở một nơi với Ngài:

Giăng 14:1-3: **Lòng các người chớ hề bối rối; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin ta nữa. Trong nhà Cha ta có nhiều chỗ ở; bằng chẳng vậy, ta đã nói cho các người rồi. Ta đi sắm sẵn cho các người một chỗ. Khi ta đã đi, và đã sắm sẵn cho các người một chỗ rồi, ta sẽ trở lại đem các người đi với ta, hầu cho ta ở đâu thì các người cũng ở đó.**

Luật Pháp của Đức Chúa Trời ban cho loài người bày tỏ sự thương xót của Ngài dành cho loài người và Đức Chúa Trời muốn dân sự của Ngài phải có lòng thương xót, không phải chỉ với những người lân cận mà còn phải có lòng thương xót với những người nghịch lại mình nữa, vì những người đó đang còn bị cầm buộc bởi quyền lực của ma quỷ và chính những người đó cần nhận được giá cứu chuộc cho linh hồn họ nữa.

Rô-ma 12:17-21: **Chớ lấy ác trả ác cho ai; phải chăm tìm điều thiện trước mặt mọi người. Nếu có thể được, thì hãy hết sức mình mà hòa thuận với mọi người. Hỡi kẻ rất yêu dấu của tôi ơi, chính mình chớ trả thù ai, nhưng hãy nhường cho cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời; vì có chép lời Chúa phán rằng: Sự trả thù thuộc về ta, ta sẽ báo ứng. Vậy nếu kẻ thù mình có đói, hãy cho ăn; có khát, hãy cho uống; vì làm như vậy, khác nào mình lấy những than lửa đổ mà chất trên đầu người. Đừng để điều ác thắng mình, nhưng hãy lấy điều thiện thắng điều ác.**